

нарисувани дяволи, тѣ сж на мохамеданитѣ. Въ тия кжщи хората и дяволитѣ живѣятъ заедно, въ кжщи; затова не ги виждаме вѣнъ.

Този отговоръ бѣ много горчивъ за мохамеданитѣ водачи, но тѣ преглътнаха и нищо не казаха, защото тѣхнитѣ подигравки удариха по тѣхнитѣ глави.

Въ Багдадъ при халифа

Пжтницитѣ минаха презъ Сирия. Пролѣтъта презъ 856 г. бѣ отдава настжпила. Тѣ минаха рѣка Ефратъ и се упжтиха къмъ р. Тигъръ, на която бѣ построена славната арабска столица Багдадъ. Между дветѣ рѣки бѣ много горещо. Суша голѣма. Тукъ таме се показва нѣкой изворъ подъ палмови дървета. Пжтницитѣ се набиратъ около извора, разтварятъ палатки, пиятъ вода, миятъ се и поятъ жѣднитѣ камили.

Следъ още нѣколко дни нашитѣ посланици стигнаха до Багдадъ. Водачитѣ имъ ги заведоха предъ двореца на хилифа. Конакътъ се намираше на брѣга на р. Тигъръ и бѣ съграденъ отъ най-скжпи градива, съ голѣми дворове, джамии, колони и сводове, като най-богатъ нашъ манастиръ.

Когато халифътъ се научи, че отъ Цариградъ е изпратенъ не нѣкой старъ ученъ, мждрецъ, съ дълга брада и побѣляла коса, ами единъ младежъ, той въ гордостъта си не прие Кирила въ двореца, нито го покани на трапезата си. Дори не поиска да го види. Тогава Кирилъ и секретаря му бѣха заведени при арабскитѣ учени въ тѣхната школа. Въ голѣма, много хубаво украсена стая, послана